

מגילת ירמיהו מקומראן¹ 4QJer² – האומנם נוסח קדם מסורתית?

אביה הכהן

פתח דבר³

בין כתבי היד הרבים של המקרא שנתגלו במערות קומראן במדבר יהודה, נמצאו כמה וכמה כתפי מגילות של ספר ירמיה. ינסן² פיענה ופירסם פרוגמנטים משתי מגילות – 4QJer³ ו-4QJer^{b-d}. ע. טוב קובע ש-4QJer^a מייצג נוסח הקרוב לנוסח המסורה ו-4QJer^{b-d} מייצגים נוסח הקרוב לתה"ש.⁴ במאמר זה אדרון ב프로그램 מмагילת⁵ המחזק את הפסוקים ז, כט-ח, ייד מספר ירמיהו.⁶ אף שהפרוגמנטים כבר פורסמו, נדמה כי עדין יש מקום להתgardר בהם. שחזור הrogramנטש שהוצע לוכה בחסר וחולקו לא שחזור כלל. אף מה שפורסם, לא זכה לתשומת לב מספקת. עדין לא עמדו חוקרים כל הצורך על תרומה פרוגמנט זה לביקורת נוסח ספר ירמיהו ולהבנת התפתחותו. בעבודתינו עוסק אך ורק בפיענוח העמירה הימנית.

1. בשנת תשמ"ח קיבלתי לעיון מפרופ' טוב צילום של כתפים מגילת³ 4QJer ובחרצתה רפרט פיענוחי את הrogramנטש. בשנת תשנ' חזרתי ועתקתי בrogramנטש אלו בסמניוון של פרופ' טלמן על כת מדבר יהודה. תודתי נתונה לפروف' טוב ולפרופ' טלמן.

2. J. G. Janzen, *Studies in The Text of Jeremiah*, Cambridge Mass., 1973, p. 174. ינסן סבר שмагילת^d 4QJer^{b-d} אינה אלא מגילה אחת וקרו לה-ה-4QJer^{b-d}. על מגילות אלה ראה תיאור קצר בתוספת בבליאוגרפיה: ע. טוב, ביקורת נוסח המקרא, ירושלים תשנ', עמ' 249-243.

3. ראה: E. Tov, 'Hebrew Biblical Manuscripts from The Judaean Desert – Their Contribution to Textual Criticism', *JJS* 39 (1988), pp. 28-29. וכן ראה: ע. טוב, 'תרומה של בקרות הבוסח לבקורת הספרותית של ספר ירמיהו', בית מקרא ג, תשל"ב, עמ' 280. סמן הפסוקים נעשה על פי גה'ם.

4. בחישוב האותיות, רוח בין מילה למילה חישבנו כאות אחת.

הנושט המשוחזר של⁵ 4QJer^a

[כי מס]

] 5

30 כי עשו בני יהודה ורעה בעני נאם [יהוה שמו שקצחים ב'בית אש']^b

] 6a

6 [ב²⁹⁾ יהוה ויטש את דור עברת vacat נקרא שמי עליו לטמאו ? vac^c !^d בגבנ^e במות התפה אשר בגיא

vacat

תדור עברת

6b [בן הנם לשרכך את בניהם ואת בתן]יהם באש אשר לא צוית^f6c [ל³¹] לא עולחה על לבי [לכ³²] הנה ימים בהם אמר יהוה ולא יאמר עזוז התפה וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפה מאין מקום³³ היהתה נבלת העם והוה למאלל לעוף השמים* 6d ולבחמת הארץ³⁴ ואין מכך[ריד] זהשבת³⁴ מעריך יהודא ומוחצות ירושלם קל שון וקול שמה קול חתן וכלה כי לחרבה תהיה הארץ¹ בעת ההיא נאם יהוה* 6e יוציאו את עצמות מלכי יהודא ואת עצמות שריו² ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים יאת עצמות ישבי ירושלם מקרים[ם] ושותחים לשמש ולירח ולכל צבאו²* 6f השמים אשר אהבום ואשר עברו ואשר [галכו] אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם ולא יאפסו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו³ גנבר מות מהיים כל השארית הנשארים^[ם]

* 6g[מן] המשפחה הרעה הייתה בכל המקומות הנשארים אשר הדחות שם נאם [יהוה צבאות]

7 [כ⁴] אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא יושב⁵ מדוע שוב⁶ בה העם הזה8 [ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב vacat [ה]השבת⁷ וASHMU

9 [לא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשית כי לה שב [ב]מוציאם כסיס

10 [שוטף במלחמה⁷ גם חסידה בשמי ידעה מועדרה ותר וסוס ו[עוגר ישמרו את

11 עת באנה ועמי לא יידעו את משפט יהוה vac[at]

12 [אי]כה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אנתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרדים

13 [ה]בישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו [וחכמת מה להם vacat

14 [לכ¹⁰] את נשיםם לאחרים שdotiyim לירושלים¹³ א[ספ] [אס] יפם נאם [יהוה15 אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעליה נבל¹⁴ על [מה א[נחנו יושבים האספן]

5 למען האחדות, השיחזור מובא לפי מיספור השורות של הפרסום הארץ של ע. טוב בכרך זה, עמ' 1-42. על ההבדלים בשיחזור של ר' להלן.

תיאר כל

ה프로그램 ששלפנינו מחזק שטי עמודות. מהעמודה הימנית נשארו אך ורק סופי השורות, ואלו מן העמודה השמאלית חסרות סופן של השורות, מלבד מספר שורות שנשתמרו בשלמותן. בעמודה הימנית פסוקים מירמייהו ז, כת-חיד, ואלו העמודה השמאלית מחזקת פסוקים מירמייהו ט-ז.טו. להשלמת התמונה بدون בפרקמנט נוסף המחזק את חלקה התחתון של העמודה הימנית.

תופעה בולטת ביותר במגילה זו היא החסר של הפסוקים ז-ח בגוף המגילה, והשלמתם בשלב מאוחר יותר בין השורות, לצד השמאלי של העמודה, מתחת לשורה. דרך זו של השלמה בין השורות מזכירה במגילות נוספות, כגון ב-^a4QIsr (ישעיה מ-ז). בין המגילות שנותפרמו, לא מצאנו מגילה עם חסר גדול כל כך, וכן לא מצאנו דרך זו של השלמה אף למלטה מזו העמומה.

זידד העמבה

בعمודה שלפנינו השתמרו אך ורק סופי השירות. לאחר פענוח הכתוב ניסינו לשחזר את השירות בשלמותן. לדוגמה – שורה 5 מסתימת במילים 'הקשבי ואשם' ואלו שורה 6 מסתימת במילים 'ברמזותם כסוט'. השלמנו את המילים שביניהן על פי נה'מ. במקרה זה אין הבדלי נסוח בין נה'מ ותה'ש, ומלאכתנו הייתה קללה באופן יחסי. לאחר מכון ספרנו את מספר האותיות בשורה ולאחר פענוח עוד שורה או שתיים, היה בידינו מספר אותיות משוער בשורה, וכך בshoreה אחרת, בה יש הבדל בין הנוסחים ואחד מן הנוסחים קצר יותר.

מפעלי אוחיות רשותה.⁶

52	:6a	שורה	אין אפשרות לספור	:5	שורה
48	:6b	שורה	שולם (47+19)	:6	שורה
127	:6d*	שורה		136	:6c*
150	:6f	שורה		132	:6e
63	:7	שורה		67	:6g
65	:9	שורה		53	:8
33	:11	שורה		61	:10
54	:13	שורה		70	:12
67	:(15)	שורה		58	:(14) שורה

המכלול נסמך

שרה 5: [vac] ב프로그램נט לא נשארו שרידים כתובים משורה זו. אנו יכולים לשחזר בראשית השורה את חלקו האחרון של ז'ט ולאחריו פרשה פתוחה. בכתב יד של נה"מ אין מקום זה לא פרשה פתוחה ולא סגורה.⁷

שרה 7: [כח] נה"מ גורס בראש ח'ר ז'אמרט אליהם', ואלו בתה"ש חסרה פתיחה זו.⁸ השורה מסתiyaת במילים "העם הזה". בנה"מ ישנים כ-75 אותיות מראשית הפסיקה (ח,ד) ועד לסופם השורה, ואלו על פי שיחזור המצע העברי של תה"ש כ-63 אותיות בשורה זו. במגיללה זו הוא כ-65 אותיות בשורה בממוצע. דומה כי נוסח המגיללה נוסח תה"ש בפסוק.

שרה 8: [ירושלים] נה"מ: "מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת". תה"ש: "מדוע שובבה העם הזה --- משבה נצחת". בנה"מ כ-53 אותיות בשורה, ואלו על פי נוסח תה"ש כ-46 אותיות בשורה. יש להניח שנוסח המגיללה הוא כנה"מ.

הקשתי וasmu] = נה"מ. בתחום: הקשייו ושמיyo.

שרה 9: [כטיט] נראה שהמגיללה גרסה 'כטיט' ואלו נה"מ 'כטוט'. נוסח המגיללה קשה להבנה. אפשר כי הכותב הושפע מתח'ז... וותר וטיט.⁹

שרה 10: [שמור] 'שמור'. נה"מ- 'שמרו'. נוסח המגיללה קשה מצד מבנה המשפט. לפני הש"ז מצוי כתם שאולי הוא האות יי'ד, ואם כן יהיה נוסח המגיללה 'ישמור'.¹⁰

שורות 11-15: ינסן לא שחזר מושום מה שורות אלו אף שהן ברורות לחולティין.

שרה 11: [vac] פרשה פתוחה. בכתב יד של נה"מ אין כל הפסיקה במקום זה.

שרה 13: [vac] פרשה פתוחה. במקורה זה אין הסכמה בין כת"ז של נה"מ. בכתב יי' לניגגרד ישנה במקומם זה פרשה סגורה ואלו בכתב ארם צבאה אין כאן הפסיק כל.

שרה 14:¹¹ השורה מטווששת וקשה לשחזור. האות הברורה יותר בשורה היא אל"ף סמוך לסופם השורה שהיא אות שנייה במילה. האות הריאונה היא אחת מן הארבע ב/כ/נ/פ. בנה"מ אין כל מליה שיכולה להתאים לאל"ף זו במרקח של כבורה מסוף שורה 10. תה"ש שונה בפסוקים אלו מנה"מ וחסרים בו הפסוקים ח,י-יב: "כי מקטן ועד גדול כליה בצע בצע מנבייא ועד כהן כליה עשה שקר. וירפו את שבר

ראה להלן הערכה 17.

7

וכן חסרה הסימנת של ח,ג.

8

בנה"מ: קרי: סיט. כתיב: סוט. שמא ארעה בנה"מ תופעה הפוכה-הכתיב 'סוט' בחת'ז הושפע מתח'ז- 'כטוט'...".

9

כך שחזר ינסן.

10

אחרי הגשת המאמר הגיע לידי מאמריו של ע. טוב ושיחזורו של השורות 14-15. אני מקבל את שיחזורו וחזור בי מדברי לעיל.

11

בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום. הבישו כי תועבה עשו גם בשם לא יבשו והכלם לא ידעו لكن יפלו בנפלים בעת פקודתם יכשלו אמר ה". אם מחשבים מרחק של כשרה מסוף שורה 10 על פי תה"ש, יוצא שהמליה הנידונה היא 'אם' (בסוף פסוק 13 על פי נה"מ). כמו כן אפשר לשחרור את סוף המלה הקודמת 'אס[פם]' וכן חלק מן המלה 'אספ', ואולי אף את שם ה' בסוף השורה שנמחק כמעט לגמרי. לפיכך נוכל להניח שנוסח המגילה הוא כנוסח תה"ש. ראה בהמשך דין על הבדל זה בין הנוסחים.

שרה 6a: **ש��ציהם** נה"מ מלא: 'ש��ציהם'.

שרה 6: **במות** וכן נה"מ. תה"ש 'במת' – בollow – לשון יחיד. התפתח] נה"מ: 'התפתח', אותן ת"ז הראונה בחולם. תה"ש: Taxfeθ טן וαιן להכריע כיצד קרא בעל המגילה את התיבה.

שרה 6e: **יוציאו** אותן האותיות לא ברורות. נה"מ מביא קרי: 'יוציאו', כתיב: 'ויציאו'.

שרה 6f: **נאם** [יהוה צבאות] חסירה בתה"ש¹² אך נמצאת בנה"מ.

דין

א. השאלה המרכזית העולה מנוסח המגילה היא החסר הגדול של הפסקה זל-ח,ג, שהוחולמה בשלב מאוחר יותר בכתיבתה בין השורות ומסבב לעמודה. האם השמטה זאת טעות סופר היא או השמטה מכוונת, ושמא חסרונו פסקא בגוף המגילה מעיד על נוסח קדום וקיים יותר של הנבואה? סברתו של ינסן שענין לנו בטעות סופר היא קשה. אין נוכל להניח שסופר דילג בטעות על פיסקא ארוכה כל כך? הטוען כי טעות בعلامה היא עלייה הטעחה ועליו להסביר מה גرم לטעות. בכתבם לא מצאתי שום גורם שיכול לבאר את הטעות, כגון דמיון בין זל ל-ח,ג וכדומה.

כידוע, תה"ש בספר ירמייחו קצר בכתמיינית מנה"מ. כמה וכמה פסקאות הבאות בנה"מ אינן מופיעות בתה"ש. לאחר הגיליי במדבר יהודה של קטעי מגילות של ספר ירמייחו שנוסחים דומה באופין הטכטואלי לנוסח תה"ש, התאששה הדעה שההבדלים אינם פרוי שיבושי סופרים בعلامה או תוכאה של דילוגים אלא הם מייצגים נוסח אחר, וליתר דיוק מהדורה אחרת של ספר ירמייחו. לפיכך יש לשער שההמשטה בקטע בו אנו דנים אינה פרוי שיבוש אלא עדות לנוסח קדום, נבדל מן הנוסח המשתקף בנה"מ ובנוסח תה"ש.¹³ מכיוון שנוסח המגילה הוא ייחידי علينا לפחות את הבעיה מתווך עיון במקרא גוף מבלתי שנזדקק לעדרי נוסח אחרים.

12 וכן חסירה הפתיחה לת.ד.

13 מלבד ח,ג-ד: "נאם ה' צבאות. ואמרת אליהם", ואנו עוד נשוב ונידרש להבדלי נוסח אלו.

עוזן בכתביהם יחזק את הסברה שהמגילה מייצגת במקומם זה מהדורה אחרת של הספר, הקודמת לננה'ם ולנוסח תה"ש. הפסוקים שלפני הקטע החסר נכתבו בסגנון שיריו, והוא הדין לגבי הפסוקים שלאחריו:

ז,כט:	גוי נזרך והשלבי'	ושאי על שפים קינה
	כי מסס הא'	ויטש את דור עברתו
ח,ד:	אם ישוב ולא יקומו	היפלו ולא ישב

ואלו הפסקא זל-ח,ג נכתבו בסגנון פרוזאי מובהק: "כִּי עָשׂוּ בְנֵי יְהוָה הַרְעָעָב עַבְנִי נָאָם הָ", שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו וبنנו במות התפת... בכל המקומות הנשארים אשר הרחתים שם". קשה להניח שטופר מן הטופרים טעה טעות מדעית כל כך שבעיטה השmitt את הכתובים הפרוזאים בלבד.

mobinckel טען בספר ירמיהו הוא מעשה מרכבה של שלשה מקורות עיקריים:¹⁴

- מקור A: ירמימי מקורי, שירה.
- מקור B: ביוגרפיה.
- מקור C: פרוזה בסגנון דויטרונומייסטי.

בשנים האחרונות חזרו ודרנו בסוגיה של מעשה המרכבה בספר ירמיהו, ובמיוחד בעמוד המיכון של מקור C, והיחס ביןו למקורות האחרים. מקובל היום על חוקרים רבים כי לא שולבו בספר מקורות שונים אלא מסתמנים שלבי עריכה מפותלים, וכי מקור C הוא רובה ¹⁵ על אף שהוא הגישה ביחס למלאכת ההרכבה, הבחנת הסגנונות השונים העריכת. mobinckel עדין מקובלת על חוקרים רבים. הסגנון של הפסקא זל-ח,גطبع בחותם סגנוןיו המיכון של מקור C של ספר ירמיהו.¹⁶ השווה: זל-ח,ג עם יט,ו-ז, ועם לב,לו; זל-ח,ג עם טז,ט ועם כהו,י; ח,ב עם טז,ד; ח,ג עם כת,יח ועם לב,לו ולדברים לא. אין לשער שהמשmitt היה בקי בהבדלי הסגנונות של הרבדים השונים בספר ירמיהו ודילג על פסוקים הפרוזאים מקור C.

הפרגמנטים מקומראן פותחים לפניו חלון להבנת דרך הכתיבה והערכה של נבואות ירמיהו. בננה'ם ובנוסח תה"ש דברי הנבואה נמסרו לאחר הערכה הדויטרונומיסטי, ואילו המגילה מציגה את הנבואה לפני שנערכה. יש לציין שבמקרים רבים פורשה השמטה

S. Mowinckel, *Prophecy and Tradition*, Oslo, 1946, pp. 61-66, 105-106 14

סיכון תולדות מחקר ספר ירמיהו ימצא הקורא במאמר של היהת המחלק את כל נבואות ירמיהו למקורות. ראה: J. Ph Hyatt, "The Deuteronomistic Edition of Jeremiah," *Vanderbilt Studies in the Humanities* 1, 1951, p. 71-95 15
לא על עריכה דויטרונומיסטי. חוקרים רבים הלכו בדרךו בעת האתרכונה. ראה: ע. טוב "תורתה של ביקורת הנוסח" לעיל העלה 3, עמ' 287.

ראה: היהת (לעיל העלה 14) עמ' 80 העקב אחר הביטויים הדויטרונומיסטיים בפסקא זל-ח,ג. 16

פסקאות בתה"ש של ספר ירמיהו כעדות לנוסח קדום של הספר. אם כן, סביר כי גם במקורה זה החסר אינו תוצאה של טעות אלא שבקטעה מקומרן יש משום עדות לנוסח קדום של הספר.¹⁷

ב. ח-ג-ד	נה"מ:	נאמ ה' צבאות ואמרת אליהם
	טה"ש:	>
	מגילה:	>
	השלמה במגילה:	נאמ ה' צבאות >

במקורה זה הבעה של הבדלי הנוסח קשורה לבעה רחבה יותר בספר ירמיהו, ואולי אף בעריכת ספרי הנבואה בכלל, הכנוי 'צבאות' ככינוי לה, נזכר בה"מ של ספר ירמיהו 83 פעמים; בתה"ש לספר ירמיהו נזכר הכנוי 'צבאות' רק 10 פעמים.¹⁸ במקום אחר דנתי בכנוי 'צבאות' בספרי הנבואה שם הגעתו למסקנה שלכל הפחות ביחס לספר ירמיהו,¹⁹ אין להניח שה訛תרגם הוא שהשミニט את הכנוי 'צבאות' אלא תה"ש מייצג ערכיה קדומה של הספר וננה"מ מייצג נוסח שבו יד עורך/ מגיחה הוסיפה לכל אורך הספר את הכנוי 'צבאות'. אף מתוך עין בפיסකאה בה אנו דנים עליה המסקנה שנוסח תה"ש מייצג נוסח קדום, ואילו נה"מ בעניין זה הוא בבחינת 'מהדרורה שנייה'.

בפיסකאה הקודמת שיערנו שהמגילה החסירה את ז-ל-ח,ג מעידה על נוסח קדום. נדמה לי שראייה סニアופיטית של המגילה, תה"ש וננה"מ מאפשרת לעקב אחר שלבי התהווות הנוסח. אפשר להיות שלשה שלבים בהתפתחות הטקסט שלנו:

- שלב א: לא ז-ל-ח,ג כנוסח המגילה.
- שלב ב: ז-ל-ח,ג שולב בספר ירמיהו, כנוסח תה"ש.²⁰
- שלב ג: עורך ניסה לקשר ולקשר בין הקטעים המפורדים על ידי משפטים סיום ופתחה: 'נאמ ה' צבאות ואמרת אליהם' (ח,ג-ד'). על כך מעידה גם ההשלמה בין לשורות המביאה את הסיום 'נאמ ה' צבאות'.

למדנו שבמקורה זה השימוש בשם 'צבאות' קשור בשלבי הגיבוש האחרונים של ספר ירמיהו. השם 'צבאות' שולב במקום זה בסגנון משפט 'עריכתי' — נאמ ה' צבאות. נוסחה זו משמשת 7 פעמים בספר ירמיהו. ב-ח,ג; כה,כט; מח,טו הנוסחה חסורה בתה"ש. ב-ל,ח; מו,יח;

17. במגילה סומנה פרשה פתוחה לאחר ז-כט. שמא יש בכך סיווג לטענה שלא בהשמטה בעלמא עסקין אלא בעדות לנוסח קדום.

18. השם 'צבאות' נזכר בתה"ש ב-ה,יד; טו,טו; כא,טו; כה,כו; לא,לה; לג,יא-יב; מוד,ז; ג,לד; גא,גב.

19. ראה: א. הכהן, "הכנוי 'צבאות' ועריכת ספרי הנבואה", שנתון למקרה ולחקיר המורה הקדום (בדפוס).

20. ראה: W. McKane, *Jeremiah I-XXV*, ICC, Edinburgh, 1986, p. 187. שולדתו תה"ש במקורה זה שומר על קווי קדומות.

מט,כו רק המלה 'צָבָאֹת' חסраה בתה"ש. אולם ב-נאנו היא נמצאת אף בתה"ש. תופעה זו אינה מיוחדת לספר ירמיהו וחזרת בעוד ספרי נביים ואנו הרחיבנו על כך במקומות אחרים.²¹

ג. כפי שראינו בסעיף ב, בהשלמה בין לשורות באה הסימות 'נאם ה' צבאות' כבנה"מ. אף ההשלמה לישעה מזו במגילת³ 4QIs זהה לנה"מ ואילו הנוסח בגוף המגילה זהה לתה"ש. יש להניח שההשלמות מבטאות שלבי מסירה מאוחרים בהם היה נה"מ לנוסח העיקרי.

ד. הכתב של המגילה קרוב לנה"מ ואין בו זכר לכתב הקומראני המלא.

סיכום

במאמרנו דנו בפיסක קטנה של ספר ירמיהו שהשתמרה בקטע של מגילת³ 4QJer. רומה שמן הדיוון בפיסක קטנה זו, אפשר להעלות השערות בדבר בעיות רחבות יותר בהתקפות הנוסח של ספר ירמיהו.

טוב סיווג מגילת³ 4QJer בין כתבי יד הקרובים לנוסח המסורה. ינסן מעיר כ-60 הערות נוסח על מגילת³ 4QJer, ומתיוכם בכ-50 הבדלים זהה לנוסח המגילה לנה"מ. יש לציין שינסן שיחזר רק את הכתוב ב프로그램נים ולא ניסה לבדוק את האפשרות של השלמת השורות על ידי ספירת אותיות. בשני מקרים בעלי חшибות מרובה מצאנו על ידי שחזור השורות במלואן שנוסח המגילה קרוב לתה"ש.²² הבדלים אלו, המctrפים להבדל העיקרי בין המגילה לנה"מ בעניין החסר של זל-ח,ג שלדעתיינו אינו פרי השמטה בעלמא, מלבדם שהתמונה מסוובכת הרבה יותר. מגילה זו שאופיינה כמייצגת נוסח הקروب לנה"מ, התגלתה לנו כעומדת בפני עצמה בכמה עניינות בעלי חшибות מרובה ואין לסוגה לאף אחד מן הנוסחים העיקריים של ספר ירמיהו.

הדיוון בקטע של 4QJer מציין על הילדי עיבוד ומסירה של ספר ירמיהו בתהילין מסוובך. בין כתבי היד של הנוסחים השונים שבהם נמסר הספר היו נקודות מגע וקשר. אנו איננו יכולים לקבוע מסמורות ודברינו הם בבחינת הרוחרים העולים לאור קריאת קטע קצר וחשוב זה.

21 במאמרי הנזכר לעיל (הערה 18) דנתי בהרחבה בנושא זה. כאן רק נזכיר בקצרה שהנוסחה 'נאם ה' צבאות' מובאת בנה"מ לישעה ג,טו; יד,כג וחסра בתה"ש. וכך בנה"מ לעמוס ו, ה הנוסחה מובאת אולם חסра ברוב הנוסחים של תה"ש. ככלומר התופעה המזכה בספר ירמיהו מצויה אף בספרים אחרים.

22 בעניין הפתיחה של חד וההשיטה של ח-יב. אני חוזר ומציין שלגביו השיתור של ח-יב טעיתי.